

NL

NL

NL

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 24.2.2011
COM(2011) 79 definitief

2011/0038 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van de richtlijnen 89/666/EEG, 2005/56/EG en 2009/101/EG
wat de koppeling van centrale, handels- en vennootschapsregisters betreft**

(Voor de EER relevante tekst)

SEC(2011) 223 definitief
SEC(2011) 222 definitief

TOELICHTING

1. CONTEXT

De financiële crisis heeft opnieuw duidelijk gemaakt hoe belangrijk transparantie op de financiële markten is, onder meer wat het bestuur en de bedrijfsactiviteiten van vennootschappen betreft. De Raad Concurrentievermogen van 25 mei 2010 bevestigde in zijn conclusies dat het toegankelijker maken van actuele en betrouwbare informatie over vennootschappen het vertrouwen in de markt kan vergroten, kan bijdragen tot het economisch herstel en het concurrentievermogen van het Europese bedrijfsleven kan bevorderen¹. Ondernemingsregisters² spelen in dit verband een essentiële rol, omdat zij vennootschapsinformatie registreren, onderzoeken en opslaan, zoals informatie over de rechtsvorm van een vennootschap, haar zetel, kapitaal, wettelijke vertegenwoordigers en jaarrekeningen, en deze informatie beschikbaar stellen voor het publiek.

Ondernemingen maken in toenemende mate gebruik van de door de interne markt geboden mogelijkheden om zich over de nationale grenzen heen uit te breiden. Vooruitgang op het terrein van informatietechnologie maakt het voor burgers en ondernemingen gemakkelijker om goederen en diensten in het buitenland te kopen en te verkopen. Bij grensoverschrijdende concerns, alsook bij veel herstructureringsoperaties, zoals fusies en splitsingen, zijn vennootschappen uit verschillende EU-lidstaten betrokken. Daarom is er een toenemende vraag naar toegang tot informatie over vennootschappen in een grensoverschrijdende context, hetzij voor commerciële doeleinden, hetzij om de toegang tot de rechter te vergemakkelijken.

Grensoverschrijdende toegang tot bedrijfsinformatie vereist grensoverschrijdende samenwerking tussen ondernemingsregisters. Nu al bestaat er tussen sommige registers een zekere vorm van samenwerking, maar die samenwerking is beperkt tot bepaalde categorieën van informatie en bestrijkt niet alle lidstaten. De bestaande samenwerking is daarom onvoldoende om tegemoet te komen aan de informatiebehoefte die door de bedrijfsactiviteiten op de interne markt ontstaat. Efficiënte grensoverschrijdende samenwerking tussen ondernemingsregisters is echter niet alleen van belang voor een vlotte werking van de interne markt, het verlaagt ook de kosten van vennootschappen die grensoverschrijdend opereren.

In 2007 lanceerde de Commissie een actieprogramma voor het verminderen van administratieve lasten om het ondernemingsklimaat in de EU te verbeteren³. Het programma werd onderschreven tijdens de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad in maart van dat jaar⁴. In 2008 vond een grootschalig onderzoek naar de omvang van de administratieve kosten

¹ Conclusies van de Raad over de koppeling van ondernemingsregisters, 9678/10.

² De term "ondernemingsregister" die in de toelichting wordt gebruikt, omvat alle centrale, handels- en vennootschapsregisters in de zin van artikel 3 van Richtlijn 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 48 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken, PB L 258 van 1.10.2009, blz. 11.

³ Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's – "Actieprogramma ter vermindering van de administratieve lasten in de Europese Unie" (COM(2007) 23 definitief).

⁴ Conclusies van de Europese Raad te Brussel, 7224/07.

plaats, waarin ook vooral werd gekeken naar het vennootschapsrecht⁵. De Groep van onafhankelijke belanghebbenden op hoog niveau inzake administratieve lasten was er een groot voorstander van om in heel Europa de interoperabiliteit van handelsregisters tot stand te brengen⁶.

De koppeling van ondernemingsregisters is een van de voorstellen in de mededeling van de Commissie betreffende de Single Market Act⁷, waarmee wordt beoogd een bedrijfsvriendelijker juridisch en fiscaal klimaat tot stand te brengen en tevens bij te dragen tot het realiseren van de Europa 2020-agenda⁸ door het vertrouwen in de interne markt te vergroten.

2. DOELSTELLINGEN VAN HET VOORSTEL

De doelstellingen van dit initiatief zijn het vertrouwen in de Europese interne markt te vergroten door voor consumenten, crediteuren en andere zakelijke partners een veiliger ondernemingsklimaat te creëren, het concurrentievermogen van het Europese bedrijfsleven te bevorderen door het verminderen van de administratieve lasten en het vergroten van de rechtszekerheid, en de overheidsprestaties te verbeteren door het bevorderen van de samenwerking tussen ondernemingsregisters in Europa bij procedures voor grensoverschrijdende fusies, de verplaatsing van zetels en het bijwerken van de registratie van buitenlandse bijkantoren wanneer er geen of beperkte samenwerkingsmechanismen bestaan.

De wijzigingen in Richtlijn 2009/101/EG zijn derhalve bedoeld om de grensoverschrijdende toegang tot officiële bedrijfsinformatie te vergemakkelijken door een elektronisch netwerk van registers op te richten en een gemeenschappelijke minimumreeks van actuele gegevens vast te stellen die in elke lidstaat langs elektronische weg aan derden beschikbaar moeten worden gesteld.

De wijzigingen in Richtlijn 89/666/EEG⁹ moeten verzekeren dat het register waar een vennootschap staat ingeschreven alle registers in Europa waar buitenlandse bijkantoren van die vennootschap staan ingeschreven, actuele informatie over de juridische status van de vennootschap verstrekt.

⁵ Cap Gemini, Deloitte, Ramboll Management: Final Report for Priority Area Annual Accounts / Company Law.

⁶ Advies van de Groep van onafhankelijke belanghebbenden op hoog niveau inzake administratieve lasten ("Groep Stoiber") betreffende het prioritaire gebied vennootschapsrecht/jaarrekeningen, 10 juli 2008.

⁷ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's - Naar een Single Market Act voor een sociale markteconomie met een groot concurrentievermogen (COM(2010)608 definitief).

⁸ Conclusies van de Europese Raad EUCO 13/10, 17 juni 2010

⁹ Elfde Richtlijn van de Raad van 21 december 1989 betreffende de openbaarmakingsplicht voor in een lidstaat opgerichte bijkantoren van vennootschappen die onder het recht van een andere staat vallen (89/666/EG), PB L 395 van 30.12.1989, blz. 36.

De wijzigingen in Richtlijn 2005/56/EG¹⁰ zijn bedoeld om het samenwerkingskader tussen ondernemingsregisters voor gegevensoverdracht bij grensoverschrijdende-fusieprocedures te verbeteren. Hoewel de Verordeningen 2157/2001¹¹ en 1435/2003¹² bepalen dat ondernemingsregisters bij procedures voor de verplaatsing van de statutaire zetel van een Europese vennootschap (SE) c.q. een Europese coöperatieve vennootschap (SCE) grensoverschrijdend moeten samenwerken, ligt het meer voor de hand deze rechtsinstrumenten te wijzigen als onderdeel van de komende evaluatie van de verordeningen.

Er zij op gewezen dat het Europese portaal voor e-justitie¹³ het centrale toegangspunt moet worden voor juridische informatie, juridische en overheidsinstellingen, registers, databanken en andere diensten in de EU. Het onderhavige voorstel is bedoeld als aanvulling op het e-justitie-project en moet bijdragen tot het toegankelijker maken van bedrijfsinformatie via dit portaal.

3. RECHTSGROND

De rechtsgrond voor dit voorstel is artikel 50, lid 2, onder g), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

4. SUBSIDIARITEIT EN PROPORCIONALITEIT

Bijna twintig jaar ervaring met de vrijwillige samenwerking van Europese ondernemingsregisters leert dat de doelstellingen van dit initiatief met zelfregulering alleen niet worden gehaald. Evenmin kunnen die doelstellingen door de lidstaten worden gerealiseerd, omdat voor de grensoverschrijdende samenwerking tussen registers een gemeenschappelijke reeks van regels en voorwaarden moet worden vastgesteld. Wanneer zulke regels en voorwaarden op nationaal niveau worden vastgesteld, zijn zij mogelijk onverenigbaar met elkaar en niet geschikt voor het bereiken van de gestelde doelen.

De voorgestelde wijzigingen gaan niet verder dan wat nodig is voor het creëren van functionerende communicatiemechanismen tussen ondernemingsregisters op de betrokken terreinen en zijn evenredig aan deze doelstelling. Actie op EU-niveau is derhalve noodzakelijk en gerechtvaardigd.

5. RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN

Op 5 november 2009 heeft de Europese Commissie een groenboek¹⁴ over de koppeling van ondernemingsregisters aangenomen, dat vergezeld ging van een voortgangsrapport¹⁵. In dit voortgangsrapport wordt een beeld gegeven van de stand van zaken met betrekking tot de bestaande samenwerkingsmechanismen tussen ondernemingsregisters en andere overheden.

¹⁰ Richtlijn 2005/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 betreffende grensoverschrijdende fusies van kapitaalvennootschappen, PB L 310 van 25.11.2005, blz. 1.

¹¹ Verordening (EG) nr. 2157/2001 van de Raad van 8 oktober 2001 betreffende het statuut van de Europese vennootschap (SE), PB L 294 van 10.11.2001, blz. 1.

¹² Verordening (EG) nr. 1435/2003 van de Raad van 22 juli 2003 betreffende het statuut voor een Europese Coöperatieve Vennootschap (SCE), PB L 207 van 18.8.2003, blz. 1.

¹³ <https://e-justice.europa.eu/home.do>.

¹⁴ Groenboek getiteld "De koppeling van ondernemingsregisters" (COM(2009) 614 definitief).

¹⁵ Werkdocument van de diensten van de Commissie (SEC(2009) 1492).

Het groenboek vult dit rapport aan met een analyse van de verschillende beleidsopties voor de toekomst.

Op basis van dit groenboek werd tussen 5 november 2009 en 31 januari 2010 een openbare raadpleging gehouden. Bijna alle respondenten spraken hun steun uit voor het verbeteren van de koppeling van ondernemingsregisters in de EU. Er was brede overeenstemming over het feit dat een dergelijk netwerk alleen een werkelijke meerwaarde met betrekking tot markttransparantie heeft als het de ondernemingsregisters van alle 27 lidstaten koppelt. Wat betreft het faciliteren van de communicatie tussen registers bij grensoverschrijdende procedures (fusie, zetelverplaatsing, registratie van buitenlandse bijkantoren), toonden de meeste respondenten zich voorstander van een oplossing die geautomatiseerde datatransmissie tussen ondernemingsregisters mogelijk maakt.

Op 25 mei 2010 heeft de Raad Concurrentievermogen conclusies aangenomen waarin hij het initiatief van de Commissie om de koppeling van ondernemingsregisters te verbeteren, verwelkomt¹⁶. De Raad benadrukte dat de Commissie ervoor moest zorgen dat alle lidstaten aan het netwerk deelnemen, dat via het netwerk betrouwbare, actuele en gestandaardiseerde gegevens worden doorgegeven, en dat er een rechtsgrond voor samenwerking tussen de registers komt. Bovendien moeten duidelijke communicatiekanalen tussen de ondernemingsregisters zorgen voor een vlotte samenwerking bij grensoverschrijdende procedures. Op lange termijn zou kunnen worden overwogen of het uitgebreide netwerk van ondernemingsregisters kan worden gekoppeld aan het in het kader van de Transparantierichtlijn (2004/109/EG) opgezette elektronische netwerk voor de opslag van gereguleerde informatie over beursgenoteerde vennootschappen.

Het Europees Parlement heeft op 7 september 2010 een resolutie aangenomen waarin het in grote lijnen zijn steun uitspreekt voor het initiatief en benadrukt dat het alleen dan van nut zal zijn voor de verdere integratie van de Europese Economische Ruimte als alle lidstaten aan het netwerk deelnemen¹⁷.

Het Europees Economisch en Sociaal Comité¹⁸ en het Comité van de Regio's¹⁹ tonen zich in hun adviezen net zo positief als het Parlement.

6. EFFECTBEOORDELING

De Effectbeoordelingsraad heeft op 15 september 2010 een positief advies over het effectbeoordelingsverslag afgegeven. Naar aanleiding van de opmerkingen van deze raad is een aantal verbeteringen in het verslag aangebracht. Zo moesten met name de technologische oplossingen en de kosten daarvan beter in de analyse worden geïntegreerd. De kosten van het initiatief zijn echter afhankelijk van de gekozen ICT-oplossing en die keuze kan pas in de implementatiefase worden gemaakt.

De kwesties die bij de koppeling van ondernemingsregisters spelen, werden in drie categorieën onderverdeeld.

¹⁶ 9678/10.

¹⁷ Resolutie van het Europees Parlement over de koppeling van ondernemingsregisters, 2010/2055(INI).

¹⁸ CES296-2010_PA.

¹⁹ CdR 20/2010.

6.1. Ontbreken van actuele bedrijfsinformatie in het register van buitenlandse bijkantoren

Richtlijn 89/666/EEG verplicht vennootschappen een aantal gegevens en akten openbaar te maken wanneer zij in een andere lidstaat een bijkantoor openen. Vennootschappen actualiseren deze informatie echter vaak niet. Dit verzuim kan ernstige gevolgen hebben voor de bescherming van consumenten en zakelijke partners, met name wanneer het register van het bijkantoor niet in kennis wordt gesteld van de ontbinding of het faillissement van de vennootschap. Volgens sommige enquêtes heeft ongeveer vijftien procent van de onderzochte bijkantoren van buitenlandse vennootschappen feitelijk geen hoofdkantoor meer, wat zou betekenen dat nu in potentie 16 800 bijkantoren in deze situatie verkeren.

Het gebrek aan samenwerking tussen ondernemingsregisters zorgt voor extra administratieve lasten voor vennootschappen, aangezien zij de inhoud van het register van het buitenlandse bijkantoor moeten actualiseren. Een oplossing hiervoor zou besparingen van 69 miljoen EUR kunnen opleveren.

In het effectbeoordelingsverslag wordt geconcludeerd dat in de EU-wetgeving de wettelijke verplichting zou moeten worden neergelegd dat registers langs elektronische weg samenwerken bij het actualiseren van de inschrijving van buitenlandse bijkantoren en dat de Commissie de technische bijzonderheden van een dergelijke samenwerking in een gedelegeerde handeling zou moeten vastleggen.

6.2. Moeilijkheden in de samenwerking tussen registers bij procedures voor grensoverschrijdende fusies en zetelverplaatsingen

De grensoverschrijdende samenwerking tussen ondernemingsregisters bij procedures voor grensoverschrijdende fusies en zetelverplaatsingen wordt door de EU-wetgeving uitdrukkelijk voorgeschreven. Hoewel de desbetreffende bepalingen in potentie moeten leiden tot snellere registratieprocedures en bijgevolg tot meer rechtszekerheid, zijn er nog steeds praktische vragen met betrekking tot de toepassing van die bepalingen, omdat daarin niet wordt aangegeven op welke wijze de kennisgeving moet worden verstuurd en evenmin de kwestie van de vertaling is geregeld. In de praktijk worden kennisgevingen tussen ondernemingsregisters gewoonlijk via de reguliere post verstuurd en zijn zij opgesteld in de taal van de instantie die de kennisgeving doet.

In het effectbeoordelingsverslag wordt geconcludeerd dat de bevoegdheid voor het vaststellen van de technische bijzonderheden voor de samenwerking bij grensoverschrijdende fusies en zetelverplaatsingen bij EU-wetgeving aan de Commissie zou moeten worden overgedragen.

6.3. Moeilijke grensoverschrijdende toegang tot bedrijfsinformatie

Hoewel bedrijfsinformatie over vennootschappen gemakkelijk verkrijgbaar is in het land waar de vennootschap is geregistreerd, kan de toegang tot deze informatie vanuit een andere lidstaat door technische of taalbarrières worden belemmerd. Er bestaat al een mechanisme voor vrijwillige samenwerking tussen registers (Europees ondernemingsregister), maar daar nemen niet alle 27 lidstaten aan deel en de informatie die via dit netwerk toegankelijk is, verschilt per land.

Voorts is het door het ontbreken van een unieke identificatiecode voor vennootschappen moeilijk om vennootschappen in een grensoverschrijdende situatie (bijv. een fusie of concern) te identificeren en op te sporen. Bovendien is de regelmaat waarmee bedrijfsinformatie wordt geactualiseerd, nu niet geharmoniseerd en wordt geen informatie verstrekt over de juridische waarde van gegevens (bijv. of derden erop kunnen vertrouwen) in de verschillende lidstaten.

In het effectbeoordelingsverslag wordt geconcludeerd dat de beste optie voor het verbeteren van de bestaande situatie is om in de EU-wetgeving vast te leggen dat de lidstaten verplicht moeten deelnemen aan een elektronisch netwerk van registers en bij EU-wetgeving ook de lijst van gegevens vast te stellen die via dit netwerk moet worden doorgegeven en de frequentie waarmee de geregistreerde gegevens moeten worden geactualiseerd, en dat de Commissie de technische bijzonderheden van de samenwerking bij gedelegeerde handeling vaststelt.

7. TOELICHTING OP HET VOORSTEL

7.1. Artikel 1: wijziging van Richtlijn 89/666/EEG

Lid 1 zorgt ervoor dat bijkantoren (net als vennootschappen) een unieke Europese identificatiecode hebben, waardoor zij duidelijk kunnen worden geïdentificeerd en een duidelijk verband kan worden gelegd met de vennootschap waartoe zij behoren. Lid 2 verplicht het register van een buitenlands bijkantoor om het register van de vennootschap waartoe dat bijkantoor behoort langs elektronisch weg informatie te sturen over wijzigingen in de geregistreerde gegevens. Het blijft aan de lidstaten om te bepalen wat zij met een dergelijke kennisgeving doen, d.w.z. of zij er juridische waarde aan geven of als informatie beschouwen. De lidstaten moeten er in ieder geval voor zorgen dat bijkantoren van ontbonden buitenlandse vennootschappen zo spoedig mogelijk uit het register worden verwijderd. De leden 3 en 4 bevatten de noodzakelijke voorschriften inzake gedelegeerde handelingen en gegevensbescherming.

7.2. Artikel 2: wijziging van Richtlijn 2005/56/EG

Lid 1 van dit artikel bevat een kleine wijziging die duidelijk maakt dat ondernemingsregisters elkaar bij procedures voor grensoverschrijdende fusies langs elektronische weg kennisgevingen moeten toesturen en maakt de Commissie bevoegd om middels gedelegeerde handelingen de technische bijzonderheden van de communicatie tussen registers vast te stellen. De bijzonderheden van de delegatie en gegevensbescherming zijn in de leden 2 en 3 opgenomen.

7.3. Artikel 3: wijziging van Richtlijn 2009/101/EG

Lid 1 van dit artikel zorgt ervoor dat de akten en gegevens die zich in de ondernemingsregisters van de lidstaten bevinden, altijd actueel zijn. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat geregistreerde gegevens in het geval van een verandering binnen vijftien kalenderdagen nadat die verandering heeft plaatsgevonden, worden geactualiseerd. Om aan dit voorschrift te kunnen voldoen, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat vennootschappen relevante veranderingen tijdig doorgeven en deze vervolgens onverwijld worden geregistreerd.

Lid 2 strekt tot invoering van een unieke identificatiecode voor alle Europese kapitaalvennootschappen die het gemakkelijker maakt deze vennootschappen op Europees niveau te identificeren en een verband te leggen met hun buitenlandse bijkantoren. Een dergelijke identificatiecode kan ook voor andere registers worden gebruikt, zoals registers van beursondernemingen, financiële instellingen of multinationals.

Lid 3 verbetert de grensoverschrijdende toegang tot een gemeenschappelijke minimumreeks van geregistreerde bedrijfsgegevens door te bepalen dat de lidstaten de in artikel 2 opgesomde akten en gegevens die overeenkomstig de richtlijn zijn geregistreerd, beschikbaar moeten maken via één enkel Europees elektronisch platform, bijvoorbeeld een centrale webdienst die de mogelijkheid biedt om tegelijkertijd in alle ondernemingsregisters van de EU te zoeken. Aangezien de lidstaten de leden 5, 6 en 7 van artikel 3 en de in artikel 2 vermelde lijst van gegevens verschillend toepassen, moet aan elke datatransmissie informatie worden toegevoegd waarin uitleg wordt gegeven over de bepalingen van het toepasselijke nationale vennootschapsrecht waarin de juridische waarde van de geregistreerde bedrijfsinformatie is geregeld, waarbij met name de vraag belangrijk is in hoeverre derden op deze informatie kunnen vertrouwen ("vertrouwen van het maatschappelijk verkeer").

De leden 4 en 6 verplichten de lidstaten om hun ondernemingsregisters interoperabel te maken en op die manier een elektronisch netwerk op te zetten. De details van deze samenwerking moeten nader worden uitgewerkt door deskundigen en vervolgens worden vastgelegd in een gedelegeerde handeling. Lid 5 bevat de voorschriften inzake gegevensbescherming.

Vorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van de richtlijnen 89/666/EEG, 2005/56/EG en 2009/101/EG
wat de koppeling van centrale, handels- en vennootschapsregisters betreft**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 50, lid 2, onder g),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²⁰,

Na raadpleging van de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming²¹,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Ondernemingen maken in toenemende mate gebruik van de door de interne markt geboden mogelijkheden om zich over de nationale grenzen heen uit te breiden. Bij grensoverschrijdende concerns, alsook bij veel herstructureringsoperaties, zoals fusies en splitsingen, zijn vennootschappen uit verschillende lidstaten betrokken. Daarom is er een toenemende vraag naar toegang tot informatie over vennootschappen in een grensoverschrijdende context. Officiële informatie over vennootschappen is echter niet altijd gemakkelijk over de grenzen heen verkrijgbaar.
- (2) De Elfde Richtlijn 89/666/EEG van de Raad van 21 december 1989 betreffende de openbaarmakingsplicht voor in een lidstaat opgerichte bijkantoren van vennootschappen die onder het recht van een andere staat vallen²² bevat een lijst van akten en gegevens die vennootschappen in het register van hun bijkantoor openbaar moeten maken. Voor de registers geldt echter geen wettelijke verplichting om gegevens over buitenlandse bijkantoren uit te wisselen. Dit leidt tot rechtsonzekerheid voor derden in een land waar belangrijke veranderingen met betrekking tot een

²⁰ PB C , , blz. .

²¹ Advies vanPB C

²² PB L 395 van 30.12.1989, blz. 36.

buitenlandse vennootschap niet in het register van in dat land gevestigde bijkantoren van die vennootschap worden verwerkt.

- (3) Operaties zoals grensoverschrijdende fusies of zetelverplaatsingen hebben de dagelijkse samenwerking van ondernemingsregisters tot een noodzaak gemaakt. Richtlijn 2005/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 betreffende grensoverschrijdende fusies van kapitaalvennootschappen²³ verplicht de registers tot grensoverschrijdende samenwerking. Het ontbreekt echter aan vaste communicatiekanalen die procedures kunnen versnellen, taalproblemen kunnen helpen oplossen en de rechtszekerheid kunnen vergroten.
- (4) Richtlijn 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 strekkende tot het coördineren van waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 48 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in die vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken²⁴ zorgt er onder meer voor dat in een register opgeslagen akten en gegevens hetzij op papier, hetzij langs elektronische weg toegankelijk zijn. Burgers en ondernemingen moeten echter nog steeds per land op zoek naar de benodigde informatie, vooral omdat de huidige vrijwillige samenwerking tussen registers onvoldoende is gebleken.
- (5) In de mededeling van de Commissie getiteld "Naar een Single Market Act"²⁵ wordt de koppeling van centrale, handels- en vennootschapsregisters genoemd als maatregel voor de totstandbrenging van een bedrijfsvriendelijker juridisch en fiscaal klimaat. Een dergelijke koppeling zou moeten bijdragen tot het bevorderen van het concurrentievermogen van het Europese bedrijfsleven door het verminderen van de administratieve lasten en het vergroten van de rechtszekerheid, hetgeen op zijn beurt het overwinnen van de crisis, een van de prioriteiten van de Europa 2020-agenda²⁶, mede in de hand zou moeten werken. Door gebruik te maken van ICT-innovaties zou de koppeling ook de grensoverschrijdende communicatie tussen registers verbeteren.
- (6) In de conclusies van de Raad van 25 mei 2010 over de koppeling van ondernemingsregisters²⁷ bevestigt de Raad dat het beter toegankelijk maken van actuele en betrouwbare informatie over vennootschappen het vertrouwen in de markt kan vergroten, tot het herstel kan bijdragen en het concurrentievermogen van het Europese bedrijfsleven kan bevorderen.
- (7) Het Europees Parlement benadrukte in zijn resolutie van 7 september 2010 over de koppeling van ondernemingsregisters²⁸ dat het initiatief alleen van nut zal zijn voor de verdere integratie van de Europese Economische Ruimte als alle lidstaten aan het netwerk deelnemen.
- (8) Het actieplan voor Europese e-justitie²⁹ voorziet in de ontwikkeling van een Europees portaal voor e-justitie als het centrale toegangspunt voor juridische informatie,

²³ PB L 310 van 25.11.2005, blz. 1.

²⁴ PB L 258 van 1.10.2009, blz. 11.

²⁵ COM(2010) 608 definitief.

²⁶ Conclusies van de Europese Raad EUCO 13/10, 17 juni 2010.

²⁷ 9678/10.

²⁸ A7-0218/2010.

²⁹ PB C 75 van 31.3.2009, blz. 1.

juridische en overheidsinstellingen, registers, databanken en andere diensten. De koppeling van centrale, handels- en vennootschapsregisters is een belangrijk onderdeel van dit plan.

- (9) De grensoverschrijdende toegang tot bedrijfsinformatie kan alleen worden verbeterd wanneer alle lidstaten zich toeleggen op het creëren van een elektronisch netwerk van registers en de informatie op een gestandaardiseerde wijze (dezelfde inhoud en interoperabele technologieën) aan gebruikers in de hele Unie toesturen. De gebruikers zouden toegang tot deze informatie moeten hebben via één enkel Europees elektronisch platform dat deel uitmaakt van het elektronische netwerk.
- (10) Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens³⁰ moet worden toegepast voor de verwerking van persoonsgegevens in de lidstaten, met inbegrip van het versturen van persoonsgegevens via een elektronisch netwerk.
- (11) Naast het bestaande registratienummer dienen vennootschappen een unieke identificatiecode te krijgen voor het vergemakkelijken van de identificatie van vennootschappen die bijvoorbeeld via bijkantoren of dochterondernemingen in meerdere lidstaten actief zijn.
- (12) Ook de bijkantoren van vennootschappen dienen naast hun registratienummer een unieke identificatiecode te hebben waardoor zij in de Europese Economische Ruimte eenduidig kunnen worden geïdentificeerd. Een daartoe strekkende wijziging in Richtlijn 89/666/EEG moet het mogelijk maken een duidelijk verband te leggen tussen vennootschappen en hun buitenlandse bijkantoren, zodat de informatie in het register van de vennootschap en het register van het buitenlandse bijkantoor regelmatig kan worden geactualiseerd. Door ervoor te zorgen dat de geregistreerde informatie coherent is, hebben derden toegang tot actuele gegevens over bijkantoren in hun lidstaat. Hoewel de lidstaten zelf moeten kunnen bepalen welke procedures worden gevolgd voor de bijkantoren die op hun grondgebied zijn geregistreerd, moeten zij er op zijn minst voor zorgen dat de bijkantoren van ontbonden vennootschappen onverwijld uit het register worden verwijderd.
- (13) Ook Richtlijn 2005/56/EG moet worden gewijzigd om te waarborgen dat de communicatie tussen registers via het elektronische netwerk van registers plaatsvindt.
- (14) Om te verzekeren dat ten aanzien van in de EU geregistreerde akten en gegevens geen grote kwaliteitsverschillen bestaan, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat krachtens artikel 2 van Richtlijn 2009/101/EG geregistreerde informatie regelmatig wordt geactualiseerd en dat de geactualiseerde informatie openbaar wordt gemaakt uiterlijk vijftien kalenderdagen nadat de gebeurtenis waardoor de geregistreerde gegevens moesten worden gewijzigd, heeft plaatsgehad. Voorts moeten voor een betere bescherming van derden in andere lidstaten, alle akten en gegevens die via het netwerk worden verstuurd, vergezeld gaan van duidelijke informatie over de juridische waarde ervan.

³⁰ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

- (15) De Commissie moet de bevoegdheid krijgen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie gedelegeerde handelingen vast te stellen betreffende het bestuur, het beheer, de werking, de vertegenwoordiging en de financiering van het elektronische netwerk, de voorwaarden waaronder landen van buiten de Europese Economische Ruimte aan het netwerk kunnen deelnemen, de minimumbeveiligingsnormen, het gebruik van een unieke identificatiecode, de talen die door het elektronische netwerk worden gebruikt, de methode voor de overdracht van informatie tussen de registers (die een grensoverschrijdende toegang tot informatie moet garanderen), de interoperabiliteit van de informatie- en communicatietechnologieën die door de leden van het netwerk worden gebruikt, de vaststelling van normen inzake formaat, inhoud en beperkingen voor het opslaan en opzoeken van akten en gegevens om automatische gegevensuitwisseling mogelijk te maken, de gevolgen van niet-naleving, de methode waarmee wordt vastgesteld dat een vennootschap en een buitenlands bijkantoor aan elkaar zijn gelieerd, de methode en technische normen voor de overdracht van informatie tussen het register van de vennootschap en het register van het bijkantoor, de technische normen voor de overdracht van informatie tussen de registers, en de standaardkennisgevingsformulieren die de registers moeten gebruiken voor het melden van een grensoverschrijdende fusie. Er moet een feedbackmechanisme voor gebruikers worden opgezet, zodat bij het beheer van het netwerk met hun behoeften rekening kan worden gehouden. Het is noodzakelijk dat deze bevoegdheden voor onbepaalde tijd aan de Commissie worden verleend, zodat de voorschriften zo nodig kunnen worden aangepast.
- (16) Daar de doelstellingen van deze richtlijn – betere grensoverschrijdende toegang tot bedrijfsinformatie, opslag van actuele gegevens in de registers van bijkantoren en totstandbrenging van duidelijke communicatiekanalen tussen registers bij grensoverschrijdende registratieprocedures – niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang en effecten ervan beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (17) De richtlijnen 89/666/EEG, 2005/56/EG en 2009/101/EG moeten daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1
Wijzigingen in Richtlijn 89/666/EEG

Richtlijn 89/666/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) In artikel 1 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

"3. Bijkantoren krijgen een unieke identificatiecode waardoor zij in de Europese Economische Ruimte eenduidig kunnen worden geïdentificeerd."

(2) Het volgende artikel 5 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 5 bis

1. Het register van het bijkantoor stelt het register van de vennootschap via het elektronische netwerk als bedoeld in artikel 4 bis van Richtlijn 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad(*), onverwijld in kennis van wijzigingen in de in artikel 2 van deze richtlijn bedoelde akten en gegevens.

2. De lidstaten stellen de wettelijke procedure vast die moet worden gevolgd bij ontvangst van de kennisgeving als bedoeld in lid 1 van dit artikel en artikel 4 bis, lid 2, van Richtlijn 2009/101/EG. Een dergelijke procedure zorgt ervoor dat bijkantoren van vennootschappen die zijn ontbonden of anderszins uit het register zijn verwijderd, onverwijld worden gesloten.

3. De Commissie stelt overeenkomstig artikel 11 bis en onder de in de artikelen 11 ter en 11 quater gestelde voorwaarden gedelegeerde handelingen vast waarin het volgende wordt gespecificeerd:

a) de methode waarmee wordt vastgesteld dat een vennootschap en een buitenlands bijkantoor aan elkaar zijn gelieerd;

b) de methode en technische normen voor de overdracht van informatie tussen het register van de vennootschap en het register van het bijkantoor.

(*) PB L 258 van 1.10.2009, blz. 11."

(3) De volgende afdeling III bis wordt ingevoegd:

"AFDELING III BIS

GEDELEGEERDE HANDELINGEN

Artikel 11 bis

1. De bevoegdheid tot vaststelling van de in artikel 5 bis, lid 3, bedoelde gedelegeerde handelingen wordt aan de Commissie verleend voor onbepaalde tijd.

2. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.
3. De bevoegdheid tot vaststelling van gedelegeerde handelingen wordt aan de Commissie verleend onder de in de artikelen 11 ter en 11 quater gestelde voorwaarden.

Artikel 11 ter

1. De in artikel 11 bis bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.
2. De instelling die een interne procedure over een besluit tot intrekking van de bevoegdheidsdelegatie is begonnen, streeft ernaar de andere instelling en de Commissie binnen een redelijke termijn voordat het definitieve besluit wordt genomen, hiervan op de hoogte te brengen onder vermelding van de gedelegeerde bevoegdheden die mogelijk worden ingetrokken.
3. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in het besluit worden vermeld. Het besluit treedt onmiddellijk in werking of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld. Het besluit laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 11 quater

1. Het Europees Parlement en de Raad kunnen binnen een termijn van twee maanden na de datum van kennisgeving bezwaar maken tegen de gedelegeerde handeling.

Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met twee maanden worden verlengd.

2. Indien bij het verstrijken van deze termijn het Europees Parlement noch de Raad bezwaar heeft gemaakt tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en treedt zij in werking op de daarin vermelde datum.

Indien zowel het Europees Parlement als de Raad de Commissie heeft medegedeeld voornemens te zijn om geen bezwaar te maken, kan de gedelegeerde handeling kan voor het verstrijken van de termijn worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en in werking treden.

3. Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar maakt tegen een gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. De instelling die bezwaar maakt tegen de gedelegeerde handeling, vermeldt de redenen daarvoor."

(4) De volgende afdeling III ter wordt ingevoegd:

"AFDELING III TER
GEGEVENSBECHERMING

Artikel 11 quinquies

Op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze richtlijn is het bepaalde in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad(*) van toepassing.

(*) PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31."

*Artikel 2
Wijzigingen in Richtlijn 2005/56/EG*

Richtlijn 2005/56/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) Artikel 13 wordt vervangen door het volgende:

"Artikel 13

1. De wetgeving van elk van de lidstaten waaronder de fuserende vennootschappen ressorteerden, bepaalt overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad(*) op welke wijze de totstandkoming van de grensoverschrijdende fusie op het grondgebied van de betrokken lidstaat wordt bekendgemaakt in het openbare register waar elke vennootschap haar akten dient neer te leggen.

Het register waar de uit de grensoverschrijdende fusie ontstane vennootschap wordt ingeschreven, stelt het register waar elke vennootschap haar akten diende neer te leggen ten bewijze dat de grensoverschrijdende fusie van kracht is geworden, onverwijld via het in artikel 4 bis van Richtlijn 2009/101/EG bedoelde elektronische netwerk van de totstandkoming van de fusie in kennis. In voorkomend geval mag de oude inschrijving niet eerder dan bij ontvangst van deze kennisgeving worden verwijderd.

2. De Commissie stelt overeenkomstig artikel 17 bis en onder de in de artikelen 17 ter en 17 quater gestelde voorwaarden gedelegeerde handelingen vast waarin het volgende wordt gespecificeerd:

- a) de technische normen voor de overdracht van informatie tussen de registers;
- b) de standaardkennisgevingsformulieren die voor het melden van grensoverschrijdende fusies moeten worden gebruikt.

(*) PB L 258 van 1.10.2009, blz. 11."

(2) De volgende artikelen 17 bis, 17 ter en 17 quater worden ingevoegd:

"Artikel 17 bis

Uitoefening van de delegatie

1. De bevoegdheid tot vaststelling van de in artikel 13, lid 2, bedoelde gedelegeerde handelingen wordt aan de Commissie verleend voor onbepaalde tijd.
2. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.
3. De bevoegdheid tot vaststelling van gedelegeerde handelingen wordt aan de Commissie verleend onder de in de artikelen 17 ter en 17 quater gestelde voorwaarden.

Artikel 17 ter

Intrekking van de delegatie

1. De in artikel 13, lid 2, bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.
2. De instelling die een interne procedure over een besluit tot intrekking van de bevoegdheidsdelegatie is begonnen, streeft ernaar de andere instelling en de Commissie binnen een redelijke termijn voordat het definitieve besluit wordt genomen, hiervan op de hoogte te brengen onder vermelding van de gedelegeerde bevoegdheden die mogelijk worden ingetrokken.
3. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in het besluit worden vermeld. Het besluit treedt onmiddellijk in werking of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld. Het besluit laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 17 quater

Bezwaar tegen gedelegeerde handelingen

1. Het Europees Parlement en de Raad kunnen binnen een termijn van twee maanden na de datum van kennisgeving bezwaar maken tegen de gedelegeerde handeling.

Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met twee maanden worden verlengd.

2. Indien bij het verstrijken van deze termijn het Europees Parlement noch de Raad bezwaar heeft gemaakt tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en treedt zij in werking op de daarin vermelde datum.

Indien zowel het Europees Parlement als de Raad de Commissie heeft medegedeeld voornemens te zijn om geen bezwaar te maken, kan de gedelegeerde handeling kan voor het verstrijken van de termijn worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en in werking treden.

3. Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar maakt tegen een gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. De instelling die bezwaar maakt tegen de gedelegeerde handeling, vermeldt de redenen daarvoor."

(3) Het volgende artikel 17 quinquies wordt ingevoegd:

"Artikel 17 quinquies

Gegevensbescherming

Op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze richtlijn is het bepaalde in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad(*) van toepassing.

(*) PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31."

Artikel 3

Wijzigingen in Richtlijn 2009/101/EG

Richtlijn 2009/101/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) In artikel 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:

"De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat wijzigingen in de in de eerste alinea bedoelde akten en gegevens binnen vijftien kalenderdagen openbaar worden gemaakt."

(2) In artikel 3, lid 1, wordt de volgende alinea toegevoegd:

"Vennootschappen krijgen een unieke identificatiecode waardoor zij in de Europese Economische Ruimte eenduidig kunnen worden geïdentificeerd."

(3) Het volgende artikel 3 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 3 bis

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de in artikel 2 bedoelde akten en gegevens die bij hun register zijn neergelegd, op aanvraag langs elektronisch weg door eenieder kunnen worden verkregen via één enkel Europees elektronisch platform dat vanuit elke lidstaat toegankelijk is.

2. De lidstaten dragen er ook zorg voor dat elke akte en elk gegeven dat in hun register wordt bewaard en dat overeenkomstig het bepaalde lid 1 wordt verzonden, vergezeld gaat van een duidelijke uitleg over de bepalingen van nationaal recht ingevolge waarvan derden op deze akte c.q. dit gegeven kunnen vertrouwen overeenkomstig de leden 5, 6 en 7 van artikel 3.

3. De tarieven die voor het verkrijgen van akten en gegevens in rekening worden gebracht, mogen de daaraan verbonden administratiekosten niet overschrijden."

(4) Het volgende artikel 4 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 4 bis

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in artikel 3, lid 1, bedoelde registers interoperabel zijn en een elektronisch netwerk vormen (hierna "het elektronische netwerk" genoemd).

2. Het register van de vennootschap stelt het register van het bijkantoor van de vennootschap via het elektronische netwerk onverwijld in kennis van wijzigingen in de in artikel 2 van Richtlijn 89/666/EEG(*) bedoelde akten en gegevens.

3. De Commissie stelt overeenkomstig artikel 13 bis en onder de in de artikelen 13 ter en 13 quater gestelde voorwaarden gedelegeerde handelingen vast waarin het volgende wordt gespecificeerd:

a) de voorschriften betreffende het bestuur, het beheer, de werking en de vertegenwoordiging van het elektronische netwerk;

b) de financiering van het elektronische netwerk;

c) de voorwaarden waaronder landen van buiten de Europese Economische Ruimte aan het elektronische netwerk kunnen deelnemen;

d) de minimumbeveiligingsnormen voor het elektronische netwerk;

e) het gebruik van een unieke identificatiecode;

f) de talen die door het elektronische netwerk worden gebruikt;

g) de methode voor de overdracht van informatie tussen de registers (die een grensoverschrijdende toegang tot informatie moet garanderen), overeenkomstig artikel 3 bis, inclusief de keuze van het ene Europese elektronische platform;

h) de interoperabiliteit van de informatie- en communicatietechnologieën die door de leden van het elektronische netwerk worden gebruikt, inclusief een betalingsinterface;

i) de vaststelling van normen inzake formaat, inhoud en beperkingen voor het opslaan en opzoeken van akten en gegevens om automatische gegevensuitwisseling mogelijk te maken;

j) de gevolgen van de niet-inachtneming van de onder a) tot en met i) gestelde voorwaarden en de wijze waarop deze voorwaarden worden gehandhaafd.

(*) PB L 395 van 30.12.1989, blz. 36."

(5) Het volgende artikel 7 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 7 bis

Op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze richtlijn is het bepaalde in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad(*) van toepassing.

(*) PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31."

(6) Het volgende hoofdstuk 4 bis wordt ingevoegd:

"HOOFDSTUK 4 BIS

GEDELEGEERDE HANDELINGEN

Artikel 13 bis

1. De bevoegdheid tot vaststelling van de in artikel 4 bis, lid 3, bedoelde gedelegeerde handelingen wordt aan de Commissie verleend voor onbepaalde tijd.
2. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.
3. De bevoegdheid tot vaststelling van gedelegeerde handelingen wordt aan de Commissie verleend onder de in artikel 13 ter en 13 quater gestelde voorwaarden.

Artikel 13 ter

1. De in artikel 13 bis bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.
2. De instelling die een interne procedure over een besluit tot intrekking van de bevoegdheidsdelegatie is begonnen, streeft ernaar de andere instelling en de Commissie binnen een redelijke termijn voordat het definitieve besluit wordt genomen, hiervan op de hoogte te brengen onder vermelding van de gedelegeerde bevoegdheden die mogelijk worden ingetrokken.
3. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in het besluit worden vermeld. Het besluit treedt onmiddellijk in werking of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld. Het besluit laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 13 quater

1. Het Europees Parlement en de Raad kunnen binnen een termijn van twee maanden na de datum van kennisgeving bezwaar maken tegen de gedelegeerde handeling.

Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met twee maanden worden verlengd.

2. Indien bij het verstrijken van deze termijn het Europees Parlement noch de Raad bezwaar heeft gemaakt tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en treedt zij in werking op de daarin vermelde datum.

Indien zowel het Europees Parlement als de Raad de Commissie heeft medegedeeld voornemens te zijn om geen bezwaar te maken, kan de gedelegeerde handeling kan voor het verstrijken van de termijn worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en in werking treden.

3. Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar maakt tegen een gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. De instelling die bezwaar maakt tegen de gedelegeerde handeling, vermeldt de redenen daarvoor."

Artikel 4 Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 2014 aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede, alsmede een tabel ter weergave van het verband tussen die bepalingen en deze richtlijn.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 5 Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 6 Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

*Voor het Europees Parlement
De Voorzitter*

*Voor de Raad
De Voorzitter*